

Werset ten ukazuje dwie fazy powstawania rany: skóra najpierw pęka (**רנע**), a następnie powstałe pęknięcie powiększa się, rozchodzi się (**מואס**) przez to, że skóra z jednej strony pęknięcia przemieszcza się w jednym kierunku, a skóra z drugiej strony pęknięcia przemieszcza się w przeciwnym kierunku.

Podobnie jest w przypadku morza, które Bóg doprowadził najpierw do pęknięcia (Hi 26,12a: **רנע**; por. Wj 14,21: **בקע**), a następnie sprawił, że powstałe dwie jego części zaczęły iść (**הלך** – Wj 14,21), rozstępować się w przeciwne strony.

O pokonaniu przez Boga **Lewiatana** i **Smoka** szczególnie interesująco opowiada Prorok Izajasz i Psalm 74,13–15 poprzez zastosowanie znamienych paralelizmów:

Iz 27,1 WTT
בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה בְּחַרְבּוֹ הַקָּשָׁה וְהַגְדוֹלָה וְהַחֲזָקָה
עַל לְוִיָּתָן נַחֵשׁ בָּרֶחַ וְעַל לְוִיָּתָן נַחֵשׁ עַקְלָתוֹן
וְהָרַג אֶת־תַּנְיִן אֲשֶׁר בַּיָּם:

W ów dzień Pan ukarze **swym mieczem** twardym, wielkim i mocnym, **Lewiatana**, węża płochliwego, **Lewiatana**, węża krętego; i zabije **Smoka**, który jest w **morzu**.

Warto zwrócić uwagę na wymowę tego wersetu: Pan mieczem swoim (**בְּחַרְבּוֹ**) uderzy owego Smoka, Lewiatana. Mieczem można rozciąć, rozplatać przeciwnika (por. Ez 21,24; 23,47) – to właśnie uczynił Pan według Wj 14,21 z owym Rahabem – morzem, które rozcięte pozostawiło w swym środku ziemię spustoszoną, wysuszoną – **חֲרָבָה**⁴⁶⁶.

Ps 74, 13–15:

13: Ty przełamałeś swą potęgą morze ,	Ps 74, 13 WTT אַתָּה פּוֹרַרְתָּ בְּעֹזֶיךָ יָם
złamałeś głowy Smoków na wodach .	שִׁבַרְתָּ רִאשֵׁי תַנְיָנִים עַל־הַמַּיִם:
14: Ty złamałeś łby Lewiatana ,	אַתָּה רִצַצְתָּ רִאשֵׁי לְוִיָּתָן
dasz go na pokarm ludowi pustyni.	תַּתַּנְנֵנוּ מִזֶּמֶל לְעַם לְצִיִּים:
15: Ty rozciąłeś źródła i strumienie;	אַתָּה בְּקַעַתָּ מַעַיִן וְנַחַל
Ty wysuszyłeś rzeki stale płynące.	אַתָּה הוֹבֵשֶׁתָּ נְהָרוֹת אֵיתָן:

⁴⁶⁶ Zastosowanie tej gry słów «חַרְב» (miecz) – «חֲרָבָה» (ziemia sucha, spustoszona) jest możliwe ze względu na ich pochodzenie od rdzenia «חַרַב».